

Emeęe

– ekin · 13 Ekim 2011

terledim. tanıyanlar bilir insan gülüşüne sevdami ve en çok da emeğin kirli yüzünde olanları işte bundan dört kez çıkmam on iki katı. hem sallama bir çay da efkar dağıtmak ve hem de nice sabahında yar sesiyle coştuğum camlar önünde gözlerimi Marmara'ya yatırmak... kaç zamandır ağlayan bir kıza benziyor İstanbul, her katta soluksuz kalışım her basamakta elimi omuzuna atışım bundan. yarım şiirlerime dönmüş vallahi bazen saçlarını öyle savuruyor ki nasıl dizsem satırlara eminim hit olacaklarına,ama ve bazen tıknafes,zorlanıyor kendi ölüyor karşıyı vuracağına... bizim buralarda eğemen olan eğer iç sesiniz değilse zor duyarsınız kendi dediklerinizi balyoz, keski inince. bundan işte kıyımın kenarında bile olsan, ölsen ve doğsan yine yorgun dönersin bir akşamına daha Fatih Sultan Mehmet'ten İstanbul'a... not almışım ne olur yaz bir yere dediğinden Serkan, bazıları çöpe atar, bazıları çöpten tadar diyor iki yaşında oğlu Oęulcan'ın konuşmak için telefon başına gelmediğinden yakınırken, tanımadığından. iki ses aynı anda yaşamak dedik! yaşamak mavisi çalınmış bir gökyüzünün ardına bakarak...